

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania D. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G.

o przywrócenie renty socjalnej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw

Publicznych w dniu 7 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 czerwca 2013 r., sygn. akt III AUa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. rad.pr. M. W. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnego w (...) 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, przy czym kwotę tę należy zwiększyć o stawkę obowiązującego podatku VAT.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z 18 czerwca 2013 r. oddalił apelację skarżącego wnioskodawcy D. Ł. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z 12 grudnia 2012 r., którym oddalono jego odwołanie od decyzji pozwanego z 9 listopada 2011 r., odmawiającej mu prawa do renty socjalnej. Komisja lekarska ustaliła, że nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Na tej podstawie pozwany odmówił prawa do renty socjalnej. Podstawę prawną stanowiły przepisy art. 4 ust. 1 i art. 5 ustawy z 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej w związku z art. 12 i 107 ustawy z 17 grudnia

1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych i na podstawie zebranego materiału nie stwierdził, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy zgodnej z wykształceniem, jak i do kontynuowania nauki oraz podjęcia docelowo pracy umysłowej. Sąd Apelacyjny rozstrzygnięcie to uznał za prawidłowe. Na podstawie art. 381 k.p.c. pominął wniosek apelującego o przeprowadzenie dowodu z kolejnych opinii biegłych jako spóźniony.

W skardze kasacyjnej zarzucono naruszenie art. 381 k.p.c. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparto na podstawie z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazano, że „Skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż na skutek pominięcia wniosków dowodowych, które zostały niesłusznie potraktowane jako spóźnione, doszło do wydania orzeczenia bez uwzględnienia całego istotnego dla sprawy materiału dowodowego”.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Zarzut naruszenia art. 381 k.p.c. nie uzasadnia stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nawet gdyby próbować uznać, że nie było podstaw do stosowania tego przepisu, to nie każde naruszenie przepisów postępowania jest równoznaczne z oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej. Wszak nawet w przypadku rozpoznania zarzutów podstawy kasacyjnej, znaczenie ma kwalifikowane naruszenie przepisów postępowania, czyli gdy uchybienie im mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.). O wyniku sprawy decyduje prawo materialne, gdyż to ono wyznacza, jakie ustalenia faktyczne są w sprawie konieczne dla dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności i czy przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 217 § 3 i 227 k.p.c.). Zasadniczy mankament wniosku polega więc na tym, że nie zarzuca naruszenia prawa materialnego, czyli nie wskazuje jaki wpływ na naruszenie przepisów o rencie socjalnej miało zastosowanie art. 381 k.p.c. Wówczas (wcześniej) należałoby ocenić, czy Sąd prawidłowo zastosował art. 381 k.p.c., gdyż podana w uzasadnieniu wyroku argumentacja nie jest bez racji. Ponadto Sąd nie prowadzi każdego dowodu

zgłoszonego przez stronę, jeżeli uzna, że sprawa została wyjaśniona dostatecznie do rozstrzygnięcia. Innymi słowy skarżący nie zarzuca naruszenia art. 217 § 3 k.p.c., zgodnie z którym *Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione*. W sprawie został zgromadzony materiał dowodowy, w tym oceny medyczne komisji lekarskiej oraz biegłych sądowych. Nie bez znaczenia były też dalsze okoliczności, a więc ukończenie szkoły i nauka na studiach. Wykracza to poza potrzebę argumentacji, gdyż wystarcza stwierdzenie, że wniosek nie wykazał naruszenia prawa, które bez wątpliwości prowadziło do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie § 2 ust. 3, § 11 ust. 2 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.